

Patricia Hidalgo, membre de YALAH

tribuna

El desert et canviarà la vida

Per molts són dies de festa, d'organitzar revetlles. Molts esperen la Revetlla de Sant Joan, per a uns altres és temps d'esperar les vacances, aquelles que sembla que no arribaran mai i que quan arriben passen tant ràpid que tornem a esperar que arribin.

Per mi són dies d'espera, però espero als nens i nenes sahrauís que després de les coques i els petards aterren a l'aeroport del Prat, després d'un llarg i intens viatge per conèixer o per tornar a veure a la seva família catalana. Aquella família que l'acollirà durant els mesos d'estiu, que faran que no hagin de suportar les temperatures extremes de l'insòlit desert, famílies que els oferiran un estiu inoblidable. Famílies en les quals es produirà un intercanvi de valors, cultures, d'enriquiment per a tots els membres i per al nen o nena sahrauí.

Tot i que a casa meva no vindrà cap nen, tinc les mateixes ganes que aquelles famílies que esperen els seus nens.

Són dies en els que penso que "val molt" la pena totes les hores que dedico, juntament amb els companys de lluita, per treballar / ajudar / col.laborar (com es vulgui dir o pensar) amb

la Població Sahrauí. Un altre recompensa és l'oportunitat d'anar als Campaments de Refugiats Sahrauís, de conviure amb les famílies, dormir a les haimes, prendre

Val la pena les hores que dediquem per treballar i col.laborar amb els sahrauis

el té que t'ofereixen amb tota l'alegria del món. Aprendre de la felicitat que transmeten, tot i les condicions extremes que pateixen en el desert prestat per Argèlia. Felicitat que molts de nosaltres, tot i tenir més del que necessitem no sabem apreciar. Per tot

això i més continuaré amb la Causa Sahrauí: realitzant Projectes de Cooperació, viatjant als Campaments de Refugiats Sahrauís, assistint a fires, fent Sopars Solidaris, animant a les famílies a gaudir d'aquesta experiència (gràcies per acollir), donant a conèixer la situació en que viuen els Refugiats Sahrauís i els que viuen a la zona ocupada, el seu Sàhara Occidental. Perquè per molt que pensem que som nosaltres qui "ajudem", són ells els que ens donen més del que pensem. Us animo a que reflexioneu, us interesseu pel tema,... El desert ens canvia la vida... Bon Viatge i gràcies per existir! ■